

התאבדות? רצח? תאונה?

ילד נשרף כמתנות

תצא לאור. שי היה יותר מסתם בן. הוא היה הכל בשבילנו. הוא היה יכול להיות פעם אישיות ולהביא כבוד למישפחה. גם הפרופסורים לא נולדו פרופסורים. הם גדלו והתפתחו. ואצל שי הרגישו מגיל קטן שיש לו את הכישורים לכך. "אי אפשר לדעת מה קרה. אולי הוא ראה משהו ומישהו רצה לחסל אותו. אבל זה הכל השערות. דבר אחד אני יודע על-בטוח: שי לא התאבד!"

הפרח

של המישפחה

ה דוד אברהם ראה את שי ככנו. "הוא היה הפרח של המישפחה". אמר. "מותו הוא פצע שלא יגליד לעור לם. ועל זה עוד זרעו לנו מלח עם הסיי פורים שהוא התאבד. זה הכי גרוע. "אין לי שום מושג איך זה היה יכול לקרות. אולי הוא בא במיקרה לשחק ב-

לא יודע איפה המציאו את זה. הוא התר תלמיד חרוץ ולא הבחנו אצלו בשום התנהגות מורח. הוריו גם לא הוזמנו לשיי חה עם הפסיכולוג. הוא היה ילד נחמד ושקט. לא היתה כל סיבה נראית לעין שיתאבד."

עם זאת נודע מפי הדוקטור יאיר אבי רהם, פסיכולוג שערך מחקר מקיף על התאבדויות בקרב בני-נוער, כי מיקרי התאבדות בגיל זה ידועים. חוקרי המיש- טרה, שביקשו לפענח את התעלומה, הת- ייעצו עם ד"ר אברהם, "האפשרות קיימת, והיא מופיעה גם בספרות המיקצועית", אמר להם הפסיכולוג. "גם העובדה שה- ילד היה פיקח אינה גורעת ממנה. גם טיפשים וגם חכמים יכולים להתאבד". הוריו של שי דוחים בתוקף את גירסת ההתאבדות. "אם מישהו יתן לי סיבה אחת הגיונית להתאבדות, אני אקבל את זה", אמר האב. "אבל סתם ככה, לבוא ולהגיד שהוא התאבד? למה? כל מה שכתבו בעיתונים זה לא נכון. הוא היה ילד ש-

שי בנימון (לפני חודש)
"ילד נחמד ושקט"

הארגז השרוף בחוף יפו, שבו נמצאה גופתו של שי בנימון
"יותר מסתם בן..."

חצר של סבא שלו וראה משהו, ואז חיס- לו אותו. אולי זה היה רצח על רקע עויין למדינה. יש גם הרבה שאלות שלא קיבלו תשובה. לא נישאר שום זכר לילקוט שלו. לספרים, לנעליים ולכל מה שהיה איתו. לא יכול להיות שהכל נשרף. "הילד קם בבוקר ולקח איתו אוכל ל- בית-הספר. ילדים סיפרו שראו אותו אור- כל סנדוויץ' בדרך. אני עוד לא שמעתי על אדם מדוכא שאוכל. אני עצמי מדוכא מאז מותו ולא אכלתי כבר שלושה ימים. אותו. אם הייתי יודע מל, לא הייתי נח רגע עד שהייתי נוקם את דמו. הייתי מוכן להקריב את חיי. אבל את הסוד מי הרג אותו לקח שי איתו לקבר."

אהב ללמוד הרבה. במקום לשחק, ולכן לא היו לו הרבה חברים. אבל הוא לא היה מדוכא ולא היו לו שום בעיות ב- בית-הספר. "בעיתונים כתבו גם שהיו לו גפרורים ושהיה חומר דליק בארגו. הגפרורים היו אצלו בגלל שלילה לפני כן היו אצלנו הפסקות חשמל והוא הדליק נרות. חומר דליק, עד כמה שידוע לי, כלל לא נמצא. ובכלל, הוא נשרף זמן קצר אחרי שיצא מהבית. איך הוא הספיק להשיג נפט או דלק? זה לא הגיוני. יש כאן חשבון של זמן, שלא מסתדר. "עכשיו אנחנו יושבים שבעה, ואין לנו זמן לחקור. אבל אני רוצה שידעו שאנתי נו לא נשתוק. אנחנו נילחם עד שהאמת

אבד. היא התבססה על העובדה שהארגו היה פתוח ואפשר היה להימלט מתוכו, וכן על השמועות כי באחרונה פקדו דיכ- אונות את הנער. תלמידי בית-הספר חש- מונאים, שבו למד שי, סיפרו כי היה מסור גר בתוך עצמו ונהג להתבודד. תלמידים שפגשו בו בבוקר האסון סיפרו, כי אמר להם שלא ישוב עוד לעולם לבית-הספר. חבריו לספסל הלימודים סיפרו, כי באחר רונה התנהג שי באורח מוזר ובעטייה של התנהגות זו הוזמנו הוריו לשיחה עם הפסיכולוג של בית-הספר. הועלתה ההש- ערה, כי שי חשש מפגישה זו וכי החשש היה המניע להתאבדות. אולם מנהל בית- הספר, יהודה ישראלי, מכחיש גירסה זו בתוקף. "לא היה ולא נברא", אמר. "אני

ה בן שלי לא התאבד. זה לא יכול להיות. משהו מוזר קרה לו, וצי- ריך לגלות מהו". אומר שמואל בנימין, אביו של שי בן ה-10, שנישרף חיים בארגוניעץ ("ליפט"). סמוך לביתו ביפו. "לא היה חסר לו כלום בבית. כולם אהבו אותו - גם בבית וגם בכל השכונה. אלה שאומרים שהוא התאבד עושים עוול גדול."

ביום החמישי בשבוע שעבר נתגלתה גופה חרוכה, בתוך ארגו עץ גדול, שנישי- רף בחצר הגרוטאות של סבו של שי. חוקרי המיטרה סברו תחילה, כי המדור- בר בגופתו של שלמה קלמיס, סוחר-סמים מיפו, הנערד מאז ה-2 בנובמבר, שמועות שרווחו בקרב אנשי העולם התחתון סיפ- רו כי קלמיס חוסל.

אך אחרי בדיקת הגופה, שנישרפה כליל, התברר כי אינה של אדם מבוגר. התעלר- מה נפתרה כאשר אמו של שי גילתה שהוא בושש לחזור מבית-הספר. היא יצאה לחפש אחרי, ומשלא נמצא הודיעה למיטרה. החוקרים קישרו בין שתי הפ- רשות, אך בגלל מצב הגופה התקשו לק- בוע בוודאות כי אכן זוהי גופתו של הילד. לבסוף נערך הזיהוי באמצעות פיסת בד מחולצה שנמצאה על הגופה. חוקרי המע- בדה לזיהוי פלילי השוו אותו עם חולצה אחרת שקנו הוריו של שי לבנם. תוצאות הבדיקה קבעו כי הן זהות.

על בית מישפחה בנימין ירד אבל כבד. שי היה הבן האמצעי מבין חמשת ילדי- הם. אולם מבחינת כישוריו היה הראשון. "הוא היה משהו מיוחד", אומרת אימו, שרה. "תמיד רצה רק ללמוד. כימעט ולא היה יוצא לשחק. הוא היה בולע ספרים והם מילאו את כל עולמו."

"השנה הוא התחיל ללמוד אנגלית ב- בית-הספר. תוך כמה חודשים הוא התחיל לקרוא ספרים שלמים, כאילו שזה עברית. הביאו לו מחוץ-לארץ סידרה של ספרים באנגלית, על נשיאי ארצות-הברית. הוא למד אותם בעל-פה וידע מתי נבחר כל נשיא. במיוחד אהב את הנשיא קנדי. הוא העריך אותו. חשבנו שגם ממנו ייצא פעם משהו גדול. זה היה טבע באישיות שלו. אבל עכשיו מה נישאר עוד להגיד?"

"זה לא

הגיוני"

אחת ההשערות שהועלו עליידי חוקרי המיטרה היתה כי שי הת-